

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Blom Fiskeoppdrett AS
Ulvøyvegen 130
N-5337 Rong

Deres ref

Vår ref

Dato

17/202-8

15.06.17

Blom Fiskeoppdrett AS - vedrørende klage på avslag på søknad om utviklingstillatelse

Nærings- og fiskeridepartementet viser til klage 10. januar 2017 fra Blom Fiskeoppdrett AS vedrørende avslag på søknad om utviklingstillatelse. I klagen ber Blom prinsipielt om at Fiskeridirektoratet omgjør sitt avslag av 22. desember 2016, subsidiært påklages vedtaket. I brev 10. mars 2017 opprettholder Fiskeridirektoratet sitt avslag, og oversender saken til departementet for klagebehandling. I brev 25. mars 2017 har Blom kommentert direktoratets vurdering av klagen.

Blom er part i saken og klagen er innkommet rettidig, jf. forvaltningsloven § 29. Nærings- og fiskeridepartementet kan som klageinstans prøve alle sider av saken, og herunder ta hensyn til nye omstendigheter. Klageinstansens kompetanse fremgår av forvaltningsloven § 34.

I søknaden fra Blom 17. mars 2015 ble det søkt om åtte utviklingstillatelse. Prosjektet er av Blom beskrevet som å utvikle en ny teknologi som fanger opp slam fra produksjonsprosessen under merdanlegget ved hjelp av spesialdesignede oppsamlere som dekker det aktuelle arealet på sjøbunnen. Fra oppsamlerne ledes slammet ved hjelp av pumper gjennom et rørsystem til en miljøflåte for videre prosessering. Formålet med å samle opp slammet er å øke produksjonen på lokaliteter som i dag har utfordringer knyttet til organisk belastning samt å kunne etablere fiskeoppdrett på nye lokaliteter som i dag ikke egner seg for slik virksomhet på grunn av lav organisk bæreevne. Samlet investering i utvikling, installasjon og fullskala testproduksjon med slamoppsamling på 4 lokaliteter i perioden frem til t.o.m. år 2022 er anslått til ca. 170 millioner kroner.

Postadresse
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo
postmottak@nfd.dep.no

Besøksadresse
Grubbegata 1
www.nfd.dep.no

Telefon*
22 24 90 90
Org.nr.
912 660 680

Fiskeri- og
havbruksavdelingen

Saksbehandler
Martin Bryde
22246467

I følge søknaden krever Blom sitt prosjekt ingen modifikasjon av selve merdene. Dette fremheves som positivt da man vil beholde den åpne merdløsningens fordeler. Prosjektet innebærer imidlertid at det etableres permanente installasjoner på sjøbunnen i tilknytning til valgte lokalitet(er). Det fremgår videre at selskapet har flere godkjente lokaliteter hvor slamsansamling slår negativt ut på lokalitetens miljøparametere og produksjonskapasitet (MTB), og at man således har et sterkt insentiv til å bringe frem teknologi som løser denne utfordringen. Bloms søknad om utviklingstillatelse er tilknyttet 4 konkrete lokaliteter som i dag har utfordringer med tanke på overbelastning av organisk materiale. Departementet viser for øvrig til søknaden.

Direktoratets helhetsvurdering for avslaget var som følger:

"Etter en konkret helhetsvurdering har Fiskeridirektoratet kommet fram til at det omsøkte prosjektet ikke faller innenfor formålet med utviklingstillatelse, jf. laksetildelingsforskriften § 22 og tildelingsvilkåret om at prosjektet må innebære "å utvikle teknologi", jf. § 23b ikke er oppfylt, og søknaden blir derfor avslått. Direktoratet finner det derfor ikke hensiktsmessig å drøfte hvorvidt de øvrige tildelingsvilkårene er oppfylt."

Til grunn for denne konklusjonen lå vurderingen av at prosjektet ikke var produksjonsteknologisk utstyr/installasjon i henhold til ordningen med utviklingstillatelse. Det ble særlig lagt vekt på manglende tilknytning mellom slamoppsamlingsløsningen og produksjonsenheten og selve produksjonen av fisk.

Blom har anført at direktoratets vedtak bygger på faktiske og juridiske feil. I det følgende gjennomgås Blom sine anførsler hver for seg.

1. SAKSBEHANDLINGSFEIL

Blom anfører at det foreligger brudd på forvaltningsloven § 17 og plikten for forvaltningsorganet til å sørge for at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Det vises også til veiledningsplikten i forvaltningsloven § 11, og at denne skal være slik at den enkelte gis adgang til å ivareta sitt tarv på best mulig måte. Endelig vises til det brudd på likebehandlingsprinsippet.

Blom viser til at man flere ganger har bedt om et møte med direktoratet for å presentere søknaden nærmere. Dette har direktoratet avslått. Det anføres at dette har medført at vedtaket er gjort på et sviktende faktisk grunnlag, noe som kunne vært unngått dersom plikten til å sørge for at saken var så godt opplyst som mulig var overholdt. Andre søkere har fått adgang til å møte direktoratet, og det foreligger derfor forskjellsbehandling. Departementet registrerer at Blom i klagen har gjentatt anmodningen om å få møte direktoratet for å presentere prosjektet og besvare eventuelle spørsmål.

Direktoratet viser til juridisk teori, og at det i utgangspunktet må være søkerne selv som må synliggjøre og dokumentere at vilkårene for tildeling er oppfylt og videre at direktoratet ut i fra effektivitetshensyn ikke har mulighet til å etterspørre supplerende opplysninger fra søkere dersom man ikke anser det for sannsynlig at opplysningene kan ha innvirkning på sakens utfall. I noen tilfeller anser man at det er behov for å utdype prosjektbeskrivelsen, men i tilfellet med Blom sin søknad ble det vurdert slik at man hadde tilstrekkelig informasjon og at det derfor foreligger saklig forskjellsbehandling. Dette ble også bekreftet ved at Blom i

forbindelse med klagen har hatt anledning til å supplere med flere opplysninger uten at dette har påvirket direktoratet sin oppfatning av saken.

Departementet vil anføre at det kan være grunner til at en søker bør få adgang til å utdype søknaden gjennom et møte. Samtidig er ikke avholdelse av møte noe som uten videre kan forventes. I foreliggende sakstilfelle har direktoratet mange omfattende og komplekse saker å ta stilling til kombinert med forventninger om rask og effektiv saksbehandling. Blom har selv påpekt den lange saksbehandlingstiden. Rutinemessige møter med søkere vil potensielt kunne medføre ytterligere forlengelse. Det kan derfor ikke foreligge noen plikt for direktoratet til å avholde slike møter, når direktoratet selv mener det har tilstrekkelig med informasjon til å treffe vedtak. Det følger uttrykkelig av forvaltningsloven § 11 at omfanget av veiledningsplikten må tilpasses det enkelte forvaltningsorgans situasjon og kapasitet.

Nærværende saksfelt omfatter profesjonelle aktører som må anses å kunne ivareta sine interesser. Departementet har i tillegg utarbeidet retningslinjer som blant annet inneholder særskilt oversikt over dokumentasjon som bør legges ved søknaden. Dersom Blom mente at direktoratet manglet informasjon ville det være naturlig at man i mangel av et møte supplerte med skriftlig materiale.

Det er ikke noen automatikk i at selv om noen søkere har fått anledning til å ha et møte med direktoratet, så må alle som ber om det innvilges et slikt møte. Selv om hensynet til likebehandling trekker i den retning vil det slik departementet ser det, ikke innebære saksbehandlingsfeil at direktoratet vurderer det aktuelle behovet for et møte konkret i hver enkelt sak, og at dette kan lede til ulike resultat mht. hvorvidt et spørsmål om møte imøtekommes.

Departementet er kommet til at det ikke utgjør noen saksbehandlingsfeil at Blom ikke har fått anledning til et møte med direktoratet.

2. AVSLAGSGRUNNENE

Før de enkelte anførslene gjennomgås vil departementet redegjøre for det utgangspunktet som legges til grunn når søknader om utviklingstillatelse vurderes.

Det stilles strenge krav for å få tildelt utviklingstillatelse, og listen for å få slik tillatelse ligger høyt. Ifølge laksetildelingsforskriften § 23b må prosjektet omfatte utvikling av teknologi som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Departementet har presisert dette i retningslinjene. Her fremgår det at formålet med utviklingstillatelse blant annet er å legge til rette for et teknologiløft i næringen ved at det kan gis utviklingstillatelse til prosjekter som innebærer utvikling av nye teknologiske løsninger. Ordningen er videre avgrenset til produksjonsteknologisk utstyr/installasjoner, og den omfatter derfor ikke prosjekter som for eksempel dreier seg om utvikling av nye driftsformer, vaksiner, fôr med mer. Ordningen er begrenset til de prosjektene som næringen selv ikke vil/kan ta risikoen ved å realisere uten at staten bidrar ved tildeling av utviklingstillatelse. Det er også nærmere beskrevet hva som anses som utviklingsarbeid. Det må blant annet inneholde et nyhetselement, og det må være knyttet en viss grad av usikkerhet til resultatet. Den endelige avgjørelsen av om det skal innvilges utviklingstillatelse bygger på en skjønnsmessig vurdering. Det innebærer at det er nødvendig, men ikke nødvendigvis tilstrekkelig at vilkårene er oppfylt.

2.1 Miljø- og arealutfordringer

Blom hevder direktoratet har lagt feil vurdering til grunn når det er vist til at prosjektet ikke innebærer forbedring når det gjelder problematikken rundt lakselus, sykdom eller rømming, som anses å være de mest kritiske miljøutfordringene oppdrettsnæringen står overfor i dag. Blom påpeker at det ikke er et vilkår at noen av disse problemene adresseres, men at det handler om å utvikle teknologi som kan løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene, jf. laksetildelingsforskriften § 23b første ledd. I klagen er det trukket frem flere grunnlag for støtte til argumentasjonen om at utslipp av næringsstoffer fra anlegg er ansett som en viktig miljøutfordring.

Blom anfører at direktoratet ikke synes å anerkjenne at overskuddfôr og avføring fra fisk er en stor miljømessig utfordring og kanskje den viktigste produksjonsbegrensende faktor for ønsket vekst. Prosjektet sin løsning innebærer også at en kan utnytte skjermede lokaliteter i større omfang noe som har betydning i forhold til rømming og muligheten for å gjennomføre behandling mot f.eks. lakselus, sykdommer mv.

Videre oppfatter ikke Blom at direktoratet ser på slammet som en stor unyttet ressurs, som kan gjøre næringen vesentlig mer bærekraftig og samtidig gi den et bedre renommè.

Direktoratet har i sin vurdering av klagen anført at vurderingen av hvilke miljøutfordringer prosjektet adresserer ikke har vært avgjørende for avslaget. Det er i vedtaket for øvrig lagt til grunn at en effektiv slamoppsamlingsløsning vil kunne falle innenfor den delen av formålet som omfatter miljø- og arealutfordringer. Direktoratet har presisert at dersom løsningen innebærer at man kan bruke lokaliteter som i dag ikke kan anvendes og at man kan utvide produksjon på andre lokaliteter, så vil prosjektet kunne være et bidrag til å løse arealutfordringene næringen står overfor. Vurderingen av at prosjektet ikke innebærer noen forbedring med hensyn til rømming og sykdom opprettholdes.

Departementet mener at bunnpåvirkning som følge av utslipp av næringsstoffer fra oppdrettsnæringen også er en miljøutfordring, og dermed kan falle inn under ordningen med utviklingstillatelser. Vi deler Fiskeridirektoratets vurdering av at dette i dag omfatter et begrenset antall lokaliteter, men at dette kan bli en større utfordring i fremtiden gitt vekst i produksjonen. Løsningen til Blom vil kunne redusere den organiske belastningen på lokaliteter hvor den tas i bruk. Departementet deler for øvrig direktoratets vurdering av at Bloms prosjekt ikke innebærer noen forbedring når det gjelder rømming og sykdom.

2.2 Krav om tilknytning

Blom anfører at det ser ut til at direktoratet har lagt til grunn at "nær tilknytning", slik departementet har omtalt det i sitt vedtak vedrørende klagen fra Måsøval, kun kan omfatte utstyr som er fysisk forbundet med selve produksjonsanlegget. Dette fremgår ikke av ordlyden i forskriften som direktoratet må ta utgangspunkt i. Den omsøkte løsningen innebærer nettopp en nær tilknytning ved at det kun er rett under et slik anlegg at en har mulighet til å foreta oppsamling. Selve oppsamlingsenheten er forbundet med miljøflåten og dermed også merdene. Det er en nødvendig del av produksjonsutstyret og utgjør en permanent produksjonsteknisk innretning og ikke et hjelpemiddel slik som i Måsøvalsaken. Det understrekes at formålet er å utvikle teknologi som forebygger dårlige miljøforhold. Etter Bloms syn blir det derfor feil når direktoratet uttaler at løsningen begrenser seg til områder

hvor miljøovervåkingen i form av B- og C undersøkelser viser uakseptable verdier og får en dårlig tilstandsvurdering. Etter Blom sin vurdering er det videre ikke et vilkår at den omsøkte løsning skal påvirke fisken, men at omsøkte løsninger skal utvikle ny teknologi som kan bringe næringen fremover.

Direktoratet har anført at det i tråd med departementets klagebehandling av Måsøvalsaken er foretatt en helhetsvurdering av hvorvidt det foreligger en tilstrekkelig nær tilknytning til produksjonsenheten og selve produksjonen av fisk. Fraværet av fysisk tilknytning mellom produksjonsenheten og slamoppsamlingsløsningen har vært et moment i vurderingen. Det avgjørende momentet har likevel vært det faktum at slamoppsamlingsløsningen ifølge søker ikke skal påvirke fisken i anlegget og dermed etter direktoratets vurdering ikke har tilstrekkelig nær tilknytning til selve produksjonen av fisk. Direktoratet deler ikke Blom sin oppfatning om at departementets hovedbegrunnelse i Måsøvalsaken var at løsningen innebar et "hjelpemiddel". Departementet la i sin vurdering til grunn at prosjekter må ha en nær tilknytning til selve produksjonen av fisk for å falle innenfor ordningen.

Departementet har vurdert om Blom sitt prosjekt kan sies å ha nær nok tilknytning til produksjonsenheten og produksjonen av fisk. Det er både likheter og ulikheter mellom Blom sitt prosjekt og vurderingene som departementet gjorde i forbindelse med avslaget til Måsøval Fiskeoppdrett AS. Begge prosjektene er basert på løsninger som er montert utenfor selve produksjonsenheten og kan sies å ikke ha en nær fysisk tilknytning til selve anlegget. Måsøval sitt prosjekt hadde imidlertid en løsere tilknytning i og med at behandlingsflåten kunne flyttes til andre lokaliteter ved behov for medikamentell behandling av fisken. Blom sitt prosjekt skiller seg fra dette ved at deres løsning innebærer en permanent installasjon på sjøbunnen i tilknytning til én valgt lokalitet. Således vil Blom sitt prosjekt være sterkere tilknyttet anlegget enn det som var tilfellet for Måsøval Fiskeoppdrett sin behandlingsflåte "Helixir".

I klagen opplyser Blom at de ved utformingen av sitt prosjekt vurderte om oppsamlingsenheten skulle være en direkte og derved fullintegrert del av selve merden. Dette ble imidlertid forkastet med den begrunnelse at en slik løsning ville øke merdens vekt i bunnen og medføre nye løsninger, nytt utstyr m.v. i merden som igjen kunne medføre en økt risiko for skade på selve merden. Den valgte løsningen minimaliserer den direkte koblingen mellom selve merden og oppsamlingsenheten. Oppsamlingsenhetene er permanente installasjoner i tilknytning konkrete anlegg. Dersom de fungerer etter hensikten har oppsamlingsenhetene potensial til å legge til rette for økt produksjon på eksisterende lokaliteter samt å åpne for produksjon på nye arealer som i dag ikke er egnet for lakseproduksjon.

Basert på dette vurderer departementet Blom sitt prosjekt til å være produksjonsteknologisk utstyr/installasjon og dermed at det faller innenfor ordningen med utviklingstillatelse. Departementet har imidlertid ikke funnet det hensiktsmessig å nå ta stilling til om prosjektet innebærer betydelig innovasjon og betydelig investeringer. Dette er spørsmål som direktoratet bør vurdere i første instans.

2.3 Miljøflåte

Blom anfører at direktoratet når det gjelder hvordan oppsamlet slam skal behandles og utnyttes, har lagt til grunn at dette på nåværende tidspunkt er på idestadiet. Dersom direktoratet hadde gitt Blom anledning til å utdype søknaden ville det kommet frem at Blom i

tiden etter at søknaden ble levert, har fortsatt å jobbe med dette og at det er etablert samarbeid med solide fagmiljø som etter hvert er blitt sterkt engasjert i å utvikle en verdikjede for mottak og prosessering av slam fra oppdrettsanlegg. Det foreligger nå planer om betydelige investeringer i blant annet biogassreaktor. Med avslaget er det stor risiko for at dette skrinlegges.

Direktoratet har anført det av hensyn til andre søkere er informasjonen som foreligger på søknadstidspunktet som må legges til grunn. Det vil i en del tilfeller være mulig for søker å supplere opplysningene i søknaden og arbeide videre med elementer i denne, men det vil ikke være mulig å levere en summarisk søknad for å "holde av en plass" i behandlingsskøen mens man fortsetter å jobbe med prosjektet og supplerer søknaden med nødvendig informasjon på et senere tidspunkt. Uavhengig av dette opprettholder direktoratet sin vurdering av at miljøflåten og slambehandlingen fremdeles er på idèstadiet, og at disse elementene ikke kan tillegges vekt ved vurdering av om søknaden er innenfor ordningen med utviklingstillatelse. Det er ikke tilstrekkelig at flere aktører er blitt engasjert, og at det planlegges å investere i en biogassreaktor. Utviklingstillatelse er en teknologiordning og det foreligger ingen teknisk informasjon om disse elementene. Departementet er enig i dette.

Departementet vil også peke på at det søknadsbaserte systemet som tildeling av utviklingstillatelse bygger på, innebærer at det er etablert en særskilt ordning som innebærer at spesielle hensyn gjør seg gjeldende. Det fremgår av retningslinjene at det ikke skal tildeles tillatelse til like eller tilnærmet like prosjekter. Forutsatt at søknadene oppfyller vilkårene for å få tildelt tillatelse, er det den søknaden som kom først inn til direktoratet som eventuelt kan tildeles tillatelse. Departementet deler på denne bakgrunn direktoratet sin vurdering av at det fortrinnsvis er søknaden slik den ser ut på leveringstidspunktet som må gjelde, men at senere opplysninger og hvordan de skal håndteres må vurderes i det enkelte tilfelle. Blom har for øvrig, selv om man ikke har fått anledning til et møte, ikke blitt nektet å supplere søknaden med skriftlig informasjon.

Slambehandling

Når det gjelder selve vurderingen av prosjektet om utnyttelse av det oppsamlede slammet, viser vi til departementets klageavgjørelse i saken som omhandler AkvaDesign AS sin søknad om utviklingstillatelse datert 20. mars 2017. Her skriver departementet:

"Departementet er således enig i at oppsamling av slam er en viktig del av konseptet. Departementet mener likevel at den delen av søknaden som gjelder den etterfølgende utnyttelsen av slammet ikke kan tas med i vurderingen om tildeling av utviklingstillatelse. Dette er slik departementet ser det en prosess som foregår nedstrøms fra selve lakseproduksjonen og den faller derfor utenfor det som kan vektlegges i forbindelse med søknaden om utviklingstillatelse. Departementet vil for øvrig nevne at det foregår en rekke prosjekter knyttet til utnyttelse av slam."

Departementet vurderer det slik at dette også vil være gjeldende for Blom sitt prosjekt, og denne delen av prosjektet faller også av denne grunn utenfor ordningen med utviklingstillatelse.

2.4 Biomassebehovet

Blom anfører at det ser ut til at direktoratet misforstår laksetildelingsforskriften når de konkluderer med at det ikke trengs noe nytt volum fordi man kan teste ut prosjektet på eksisterende merder/tillatelser. Hvis denne oppfatningen var korrekt ville alle havbruksselskap være ekskludert fra å få tildelt utviklingstillatelser, da ethvert prosjekt pr. definisjon kan testes ut på eksisterende tillatelser. Blom viser til at det grunnleggende vurderingstema vil være om oppdretter i mangel av bidrag i form av utviklingstillatelser, likevel vil foreta utviklingen. I og med at andre selskaper er blitt innvilget tillatelser til prosjekter som i en rekke tilfeller innebærer at fisken fortsatt blir føret og håndtert innenfor en not, slik som for Blom, vil det utgjøre en urettmessig forskjellsbehandling å avslå søknaden på dette grunnlaget.

Det anføres at det omsøkte prosjektet forutsetter et "mervolum" på en lokalitet for å få en realistisk test. Når direktoratet anfører at en slik tilføring av biomasse vil kunne føre til overbelastning av bunnen og tidlig utslakting av fisken, viser dette at det foreligger en misforståelse av prosjektet da poenget nettopp er å samle opp avfallet og redusere den miljømessige belastningen. Gjennomføring av prosjektet innebærer videre et økonomisk løft noe som gjør det nødvendig med mulighetene som ligger i nye tillatelser.

Direktoratet har i sin vurdering av klagen anført at det fremdeles ikke kan se at Blom har behov for mer biomasse da selskapet allerede har en situasjon hvor det kunne blitt testet ut om slamoppsamlere har en effekt, uten at det tilføres mer biomasse. Dersom fisken ikke påvirkes vil det heller ikke innebære noen risiko for selskapet å benytte eksisterende biomasse til utprøving av den nye løsningen. Direktoratet er ikke enig i at en slik tolkning utelukker alle akvakulturselskaper fra å få tildelt utviklingstillatelser. Det vises til laksetildelingsforskriften § 28b sjette ledd og retningslinjene til dette leddet samt det påfølgende, og at det kan utledes et krav om at det må foreligge et konkret biomassebehov. Noe slikt behov kan man ikke se foreligger i dette prosjektet.

Departementet bemerker at laksetildelingsforskriften § 28b omhandler biomassebehov per tillatelse til særlig formål. Det følger av første ledd at maksimal tillatt biomasse per tillatelse fastsettes etter en konkret vurdering hvor det blant annet skal tas hensyn til søkers behov. Utviklingstillatelser er nærmere omtalt i sjette ledd: *"Ved avgrensning av tillatelse til utvikling, skal det blant annet tas hensyn til hva som er nødvendig for å kunne gjennomføre prosjektet."* I retningslinjene heter det at *"Ved fastsettelse av antall tillatelser skal det tas utgangspunkt i det konkrete behovet for biomasse som den enkelte søknad reiser, for å kunne utvikle den aktuelle teknologien og foreta eventuell utprøving av det nye konseptet i kommersiell skala. I motsetning til hva som gjelder ved tildeling av forskningstillatelser kan det tas hensyn til økonomien i prosjektet ved fastsettelsen av antall tillatelser. Dette innebærer likevel ikke at det skal tildeles flere tillatelser enn det som er driftsmessig nødvendig for å gjennomføre utviklingsprosjektet."*

Disse bestemmelsene får anvendelse for dem som er tildelt tillatelser og fungerer som en avgrensning av hvor mye biomasse tillatelsene skal tilføres. Et krav om konkret biomassebehov følger ikke direkte av ordlyden, men følger forutsetningsvis og av retningslinjene.

Utprøving av konseptet vil kreve biomasse, men departementet mener det i utgangspunktet fremstår som rimelig å anta at prosjektet kunne vært testet ut på eksisterende lokaliteter gitt

prosjektets innretning. Samtidig ser departementet at det økonomiske aspektet kan ha betydning for mulighetene til å gjennomføre et prosjekt. Det fremgår av retningslinjene i punkt 5.2 at det kan tas hensyn til økonomien i prosjektet ved fastsettelsen av antall tillatelser. Ut fra ordlyden i bestemmelsen kan det derfor ikke utelukkes at et prosjekt som for øvrig oppfyller vilkårene for å få utviklingstillatelser, kan tildeles tillatelse(r), selv om det strengt tatt er mulig å benytte eksisterende tillatelser uten risiko for biomassen.

Departementet har ikke tatt stilling til antallet enheter som bør bygges, men basert på investeringskostnadene som er redegjort for i søknaden, er det imidlertid klart at selv om vilkårene for tildeling er oppfylt ikke skal tildeles mer enn 1-2 tillatelser. Departementet har derfor kommet til at klagen skal avslås for seks av de åtte omsøkte tillatelsene.

3. OPPSUMMERING

Det legges etter dette til grunn at Blom sitt prosjekt, slik det fremkommer av søknaden og klagen, inkludert etterfølgende brev, innebærer utvikling av produksjonsteknologisk utstyr/installasjon og at det faller innenfor ordningen med utviklingstillatelser. Dette begrepet fremgår av retningslinjene til § 22 i laksetildelingsforskriften hvor det er presisert at ordningen er avgrenset til produksjonsteknologisk utstyr/installasjon. Prosjektet oppfyller dermed vilkårene i laksetildelingsforskriften 23b om "prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi" og som kan bidra til å *"løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor"*

Derimot har departementet ikke tatt stilling til om vilkårene om "betydelig innovasjon" og "betydelige investeringer" er oppfylt. Dette vil direktoratet måtte vurdere i sin videre behandling av søknaden. Dersom direktoratet kommer til at disse vilkårene er oppfylt legger departementet til grunn at det ikke kan tildeles mer enn 1-2 utviklingstillatelser. Øvrige krav etter forskriftens bestemmelser forutsettes da ivaretatt, herunder utarbeidelse av målkriterier.

4. VEDTAK

Den delen av Blom Fiskeoppdrett AS sitt konsept som fanger opp slam under merdanlegget ved hjelp av spesialdesignede oppsamlere faller innenfor ordningen med utviklingstillatelser. Den delen av det omsøkte konseptet som er knyttet til "Miljøflåten" faller utenfor ordningen.

Nærings- og fiskeridepartementet avslår klagen hva gjelder seks av åtte omsøkte tillatelser til utvikling. For to av de åtte omsøkte tillatelsene tas klagen delvis til følge, og saken sendes tilbake til Fiskeridirektoratet for videre behandling.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28. Det settes som vilkår at mulig søksmål om vedtaket er gyldig eller krav om erstatning som følge av vedtaket, skal tas ut innen seks måneder fra det tidspunkt vedtaket kommer frem, jf. laksetildelingsforskriften § 28c.

Med hilsen

Vidar Landmark

ekspedisjonssjef

Martin H. Bryde
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer.

